

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நங்கள் இந்த முட்காட்டை தெய்வக மலர்த்தோட்டமாக்கி, புதிய உலகை நிர்மாணிக்க வேண்டும்.

கேள்வி: வேறு எவராலுமே செய்ய முடியாத எச்சேவையைக் குழந்தைகளாகிய நங்கள் தந்தையுடன் சேர்ந்து செய்கின்றீர்கள்?

பதில்: குழந்தைகளாகிய நங்கள் மாத்திரமே தந்தையுடன் சேர்ந்து சூரிய, சந்திர வம்ச இராச்சியங்களை ஸ்தாபிக்கின்ற சேவையைச் செய்கின்றீர்கள். முழு உலகிலுமுள்ள வேறு எவராலுமே இதைச் செய்ய முடியாது. நங்கள் இப்பொழுது புதிய உலகிற்கான அத்திவாரத்தை இடுகின்றீர்கள். எனவே, இப்பழைய உலகம் நிச்சயமாக அழிக்கப்படவுள்ளது. தெய்வக மலர்த்தோட்டத்தை உருவாக்குவதும், முட்காட்டை அழிப்பதும் தந்தையின் பணி மாத்திரமேயாகும்.

பாடல்: ஓம் நமசிவாய.

ஓம் சாந்தி. சாதுக்கள் அல்லது புனிதர்கள் எவரேனும் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றும்பொழுது, முதலில் யாரோ ஒருவருக்கு 'வந்தனங்கள்' கூறுகிறார்கள். "சிவனுக்கு வந்தனங்கள்" எனச் சிலர் கூறுகிறார்கள். "கிருஷ்ணருக்கு வந்தனங்கள்" எனச் சிலர் கூறுகிறார்கள். "கணேசருக்கு வந்தனங்கள்" என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். எவ்வாறாயினும், அதிமேலான தந்தைக்கே வந்தனங்கள் கூறப்பட வேண்டும். கடவுள் ஒருவரே அதிமேலானவர் என்பதையும், அவரின் பெயர் சிவன் என்பதையும் குழந்தைகளாகிய நங்கள் அறிவுர்கள். சிவனுக்கு வந்தனங்கள் என்றும் பாடப்படுகிறது. சிவனே எப்பொழுதும் "பாபா" என அழைக்கப்படுகிறார். சிவபாபா முதலில் படைப்பைப் படைக்கிறார். படைப்பவர் ஒருவரே, உண்மையில் ஒரேயொரு படைப்பு மாத்திரமே உள்ளது. தந்தை "படைப்பவர்" என்று அழைக்கப்படுகிறார், உலகம் "படைப்பு" என்று அழைக்கப்படுகிறது. தந்தை படைக்கின்ற உலகம் நிச்சயமாகப் புதிய உலகமாகவே இருக்கும். ஆனால், நிச்சயமாக அவர் பழைய உலகிற்கே வருகின்றார், இதனாலேயே அவர் "தூய்மையாக்குபவர்" என அழைக்கப்படுகிறார். பொதுவாக உலகிலுள்ள சகல மனிதர்களும், குறிப்பாக பாரதமக்களும் தந்தையொருவரை நினைவுசெய்கின்றனர்: ஓ தூய்மையாக்குபவரே, வாருங்கள்! தாங்கள் சந்தோஷமற்றவர்களாகவும், தூய்மையற்றவர்களாகவும் ஆகிவிடும்; போதே அனைவரும் அவரைக் கூவியழைக்கின்றனர். எனினும் தாங்கள் எப்பொழுது சந்தோஷமற்றவர்கள் ஆகினார்கள் என்பதையோ, தாங்கள் எப்பொழுதிலிருந்து தந்தையை நினைவுசெய்து வருகின்றனர் என்பதையோ அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார். அவர் முன்னரும் கூறினார்: ஓ குழந்தைகளே, உங்களின் சந்தோஷமான பிறவிகளையும், துன்பமான பிறவிகளையும் பற்றி நங்கள் அறியவில்லை. ஞானக்கடலும், ஞானம் நிறைந்தவருமாகிய நானே இங்கிருந்து உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றேன். சிவபாபா கூறுகின்றார்: நானே மனித உலக விருட்சத்தின் விதையாவேன். நான் தூய்மையாக்குபவர் என அழைக்கப்படுகிறேன். ஆகையால், நிச்சயமாகத் தூய்மையற்ற உலகமும், தூய உலகமும் இருக்க வேண்டும். தூய உலகம் சுவர்க்கம் எனவும், மலர்த்தோட்டம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது, பின்னர் உலகம் தூய்மையற்றதாகும்பொழுது முட்காடு என அழைக்கப்படுகிறது. அப்பொழுதே மாயையின் இராச்சியம் ஆரம்பிப்பதுடன், எண்ணற்ற மனிதர்களும் உள்ளனர். இற்றைக்கு 5000 வருடங்களுக்கு முன்னர் பாரதம் கடவுளின் தோட்டமாக ஆகியது என்று உங்களிடம் வரும் எவருக்கும் விளங்கப்படுத்துங்கள். அங்கே மக்கள் மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தார்கள். புதிய உலகில் பாரதம் மாத்திரமே இருந்தது: வேறு எந்தத் தேசத்தினதும் பெயரோ அல்லது சுவடோ இருக்கவில்லை. புதிய பாரதத்தில் தேவதைகளின் பூமி என அழைக்கப்பட்ட புதுடெல்கியும் இருந்தது. பாரதம் வைரத்தைப் போன்றிருந்தது, அது சந்தோஷ பூமி என அழைக்கப்பட்டது. இப்பொழுது பாரதம் பழையதாகி விட்டது, அது துன்பபூமி என அழைக்கப்படுகிறது. பாபா இப்பொழுது விளங்கப்படுத்துகிறார்: இவ்வுலகம் எவ்வாறு புதியதாகும் என மக்களுக்கு விளங்கப்படுத்துவதற்குப் புதிய உலகின் நிர்மாணம் பற்றிய ஒரு கண்காட்சியை அவர்கள் இப்பொழுது டெல்கியில் ஒழுங்குசெய்துள்ளனர். வேறு எவராலுமே ஒரு படத்தைத் தனக்கு முன்பாக வைத்துக்கொண்டு விளங்கப்படுத்தவோ அல்லது புதிய உலகின் நிர்மாணம் பற்றிய கண்காட்சியை ஒழுங்குசெய்யவோ முடியாது. பிரம்மகுமாரர்களும் குமாரிகளும் இதை விளங்கப்படுத்துவது இதுவே முதல் தடவையாகும். பாரதம் புதியதாக இருந்தபொழுது அனைவரும் சந்தோஷமாக இருந்தனர். இலகூமியும் நாராயணனும் அங்கே ஆட்சிசெய்தனர். விஷ்ணு பூமியே புதிய உலகமாக இருந்தது. புதிய உலகை உருவாக்குவது, அதாவது, அத்திவாரத்தை இடுவது பரமாத்மா பரமதந்தையின் பணி மாத்திரமே ஆகும். தங்களைத் தூய்மையற்றவர்கள் என்றும், சரழிந்தவர்கள் என்றும் அழைக்கின்ற பாரத மக்களால் புதிய உலகின் நிர்மாணத்தை மேற்கொள்ள முடியாது. அவர்களின் அத்திவாரங்கள் என்ன என்பதை நங்கள் அறிவுர்கள். தந்தை கூறுகிறார்: நான் புதிய உலகான, சுவர்க்கத்தின் அத்திவாரத்தை இடுகின்றேன். பழைய உலகம் அழிக்கப்பட வேண்டும். இது முட்களின் உலகமாகும். மனிதர்கள் முட்களைப் போன்று உள்ளனர்; அவர்கள் தொடர்ந்தும் ஒருவருக்கொருவர் துன்பம் விளைவிக்கின்றனர். பாரதம் அல்லாவின் தோட்டமாக இருந்தது. கடவுளே அதை ஸ்தாபித்தார். "சிவனுக்கு வந்தனங்கள்" என்றும் அவர்கள்

கூறுகிறார்கள். எவ்வாறு சிவபாபா அதை ஸ்தாபித்தார்? அவர் உண்மையாகவே பிரம்மாவின் மூலம் தெய்வீக மலர்த் தோட்டமாகிய அல்லாவின் தோட்டத்தை ஸ்தாபிக்கிறார். அவர் முட்காட்டை மாற்றி, தேவ இராச்சியத்தை ஸ்தாபிப்பார். அவர் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு ஓர் அழைப்பிதழ் கொடுக்கின்றார். இங்கேயும், குழந்தைகள் ஓர் அழைப்பிதழைக் கொடுத்தனர்: பாபா, நாங்கள் எவ்வாறு புதிய உலகம் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது, பழைய உலகம் எவ்வாறு அழிக்கப்படுகிறது என விளங்கப்படுத்துவதற்கு எவ்வாறு படங்களை உபயோகிக்கிறோம் என வந்து பாருங்கள். இதை வந்து பார்த்து எங்களுக்கு ஸ்ரீமத்தைக் கொடுங்கள். அவர்கள் அவரை அழைக்கின்றனர். இப்படங்களை உபயோகித்து எவருக்கும் விளங்கப்படுத்துவது மிகவும் இலகுவானது. மேலே பரமாத்மாவான பரமதந்தையின்; படம் உள்ளது. அவர்கள் யாருக்கு “வந்தனங்கள்” என்று கூறுகின்றனரோ, அவரே அதிமேலானவர். அவரே புதிய உலகை உருவாக்குகிறார். இலகூமி நாராயணனின் இராச்சியம் இருந்தது. புதிய பாரதத்தில் தேவர்கள் மாத்திரமே இருந்தனர். எனவே, அதிமேலான பரமாத்மா பரமதந்தையே ழுண்டும் ஒருமுறை பிரம்மா மூலமும், பிரம்மமகாமாரர்கள், குமாரிகள் மூலமும் தூரிய, சந்திர வம்ச இராச்சியங்களை ஸ்தாபிக்கின்றார். அவை சத்தியயுகத்தின் ஆரம்பத்திலே இருந்தன. எனவே, அவர் நிச்சயமாகக் கலியுகத்தின் இறுதியிலேயே அவற்றை ஸ்தாபித்திருக்க வேண்டும், இப்பொழுது ழுண்டும் ஒருமுறை சங்கமயுகத்தில் அவர் அதைச் செய்கின்றார். உண்மையில் ஆத்மாக்கள் அனைவரும் சிவனின் குழந்தைகள், அத்துடன் அனைவருமே மக்களின் தந்தையாகிய, பிரம்மாவின் குழந்தைகளும் ஆவார்கள். ஒவ்வொரு ஆத்மாவிலும் முழுப் பாகமும் பதியப்பட்டுள்ளது. முழுமையாக 84 பிறவிகள் எடுப்பவர்களே முதல் நடிகர்கள் ஆவார்கள். மறுபிறவிகள் எடுக்கும் ஒழுங்குமுறை ஆரம்பத்திலிருந்து தொடர்கிறது. ஆரம்பத்திலே நங்கள் முதலில் சதோபிரதானாக இருந்து, பின்னர் சதோ, ரஜோ தமோ ஸ்திதிகளைக் கடந்து செல்கிறார்கள். நங்கள் சதோபிரதானாக இருந்தபோது, தூரிய வம்ச இலகூமி நாராயணனின் இராச்சியம் இருந்தது, நங்கள் 16 கலைகளும் நிறைந்தவர்களாக இருந்தோம். பின்னர் நங்கள் 14 கலைகள் கொண்டவர்கள் ஆகினோம். இவ்விரு யுகங்களும் மலர்த் தோட்டம் என அழைக்கப்படுகின்றன. அது சந்தோஷ தாமமாக இருந்தது. இப்படங்களைப் பயன்படுத்தி விளங்கப்படுத்துவது மிக இலகுவானது. உச்சியில், உலகைப் புதுப்பிப்பவரான, சிவபாபா இருக்கிறார். சிவபாபாவே பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரரைப் படைக்கிறார். எவ்வாறு புதிய உலகம் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது, எவ்வாறு பழைய உலகம் அழிக்கப்படுகிறது என்பது குழந்தைகளுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட வேண்டும். இப்பொழுது பல சமயங்கள் உள்ளன, ஆனால் ஒரு தேவ தர்மம் மாத்திரம் இல்லை; அது மறைந்துவிட்டது. தேவ தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களை இந்துக்கள் என அழைக்கிறார்கள், ஏனெனில் அனைவரும் சத்தியயுகத்தில் தூய்மையாக இருந்தனர், ஆனால் இப்பொழுது அவர்கள் அனைவரும் தூய்மையற்றவர்கள் ஆவார்கள். தூய்மையாக்குபவர் என்பது பாபாவின் பெயராகும். உங்களைத் தூய்மையற்றவர்கள் ஆக்குபவர் யார்? தந்தை மாத்திரமே இதை உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார். குழந்தைகளாகிய நங்கள் பின்னர் உங்களின் ஏனைய சகோதர, சகோதரிகளுக்கும் விளங்கப்படுத்துகிறோம். உங்களைத் தூய்மையற்றவர்கள் ஆக்குகின்ற இராவணனே ஒவ்வொரு வருடமும் எரிக்கப்படுகின்றான். இராவணனுக்கு உருவமில்லை; அவன் மறைமுகமானவன். ஆண்ணின் ஐந்து விகாரங்களையும் பெண்ணின் ஐந்து விகாரங்களையுமே உருவம் குறிக்கின்றது. இராவணனே பாரதத்தின் மிகப்பெரிய எதிரி; அவன் பாரதத்தைச் சிப்பியைப் போன்று பெறுமதியற்றதாக ஆக்கிவிட்டான். இப்பொழுது எனது வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் இராவணனை வெற்றிகொள்ளுங்கள். இந்நேரத்தில், அனைவரும் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகிவிட்டனர். இந்நேரத்தில், பரமாத்மா பரமதந்தையின் ஸ்ரீமத் தேவைப்படுகிறது. கடவுளின் வழிகாட்டல்களே ஸ்ரீமத் ஆகும். கடவுள் பேசுகிறார்: ஓ ஆத்மாக்களாகிய குழந்தைகளே, இவ்வளவு காலமாக நங்கள் சரீர உணர்வில் இருந்தோம்! இப்பொழுது ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆகங்கள்! ஆத்மாக்களாகிய நங்கள் அமரத்துவமானவர்கள்! நங்கள் ஒரு சரீரத்தைத் துறந்து, இன்னொன்றை எடுக்கிறோம். தந்தை கூறுகிறார்: ஓ பிரம்மா, உங்களுக்கு உங்களைப் பற்றியே தெரியாது. அரைக்கல்பத்திற்கு பிரம்மாவின் பகலும், அரைக்கல்பத்திற்கு பிரம்மாவின் இரவும் உள்ளதென உங்களைப் பற்றியே கூறப்படுகிறது. குழந்தைகளாகிய நங்கள் இவ்விடயங்களைப் புரிந்துகொண்டுள்ளீர்கள், இதனாலேயே நங்கள் ஒரு கண்காட்சியை ஒழுங்குசெய்துள்ளீர்கள். இப்பொழுது இப்படங்களை உபயோகித்து விளங்கப்படுத்துங்கள்: பிரம்மாவும், பிரம்மமகாமாரர்களும் குமாரிகளும் இப்பொழுது பரமாத்மா பரமதந்தையிடமிருந்து தங்கள் ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றனர். நினைவுகூரப்படுகிறது: ஞான தூரியன் உதிக்கும்போது, அறியாமை எனும் இருள் விலகுகிறது. இது அந்தச் தூரியனைப் பற்றிய கேள்வியல்ல. ஞான தூரியனாகிய நான் இந்நேரத்தில் உங்கள் ழுது ஞானத்தைப் பொழிவதனால், நங்கள் தூய்மையற்றவர்களிலிருந்து தூய்மையானவர்கள் ஆகுகிறோம். மழைநீர் எவரையும் தூய்மைப்படுத்தாது. நானே தூய்மையாக்குபவர் என அழைக்கப்படுகிறேன். நங்கள் எவ்வாறு தூய்மையற்றவர்களிலிருந்து தூய்மையானவர்களாகவும், தூய்மையானவர்களிலிருந்து தூய்மையற்றவர்களாகவும் ஆகுகிறோம் என்ற ஞானம் என்னிடம் மாத்திரமே உள்ளது. புதிய உலகம் தூய்மையானது என்றும், பழைய உலகம் தூய்மையற்றது என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இராவணனே அதைத் தூய்மையற்றதாக்குகிறான். இராவணன் அசுரன்

என அழைக்கப்படுகிறான், இராமர் கடவுள் என அழைக்கப்படுகின்றார். அவர் சதைக்குச் சொந்தமான இராமர் அல்ல. குழந்தைகளாகிய நங்கள் ஸ்தாபனையினதும் விநாசத்தினதும் இரகசியங்களையும் விளங்கப்படுத்த வேண்டும். அதற்காகவே இந்த உலகைப் புதுப்பிப்பதற்கான கண்காட்சி இடம்பெறுகிறது. பரமாத்மா பரமதந்தை, பிரம்மா மூலம் சந்தோஷ பூமியை ஸ்தாபிக்கிறார் என்பது எச்சமயநூல்களிலும் குறிப்பிடப்படவில்லை. இராவணன் அதைத் துன்ப பூமி ஆக்குகிறான். தந்தை வந்து அதைச் சந்தோஷ பூமி ஆக்குகிறார். அரைக்கல்பத்திற்குச் சந்தோஷமும் அரைக்கல்பத்திற்குத் துன்பமும் உள்ளது. சத்திய, திரேதா யுகங்கள் பகலும் துவாபர, கலியுகங்கள்; இரவும் ஆகும். மக்கள் இருளில் தடுமாறி அலைகின்றனர். அவர்கள் கடவுளைத் தேடி தடுமாறி அலைகின்றனர். இதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. அரைக்கல்பத்திற்கு ஞானமும், அரைக்கல்பத்திற்கு பக்தியும் உள்ளது. பரமாத்மா பரமதந்தை மாத்திரமே ஞானக்கடல் என்றும், ஞான தூரியன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். பாரதத்தில் மாத்திரமே அவர்கள் சிவனின் பிறந்ததினத்தைக் கொண்டாடுகிறார்கள். பாரதம் மாத்திரமே சிவனின் பிறப்பிடம் என்பதையே இது நிரூபிக்கிறது. நான் தூய்மையற்ற உலகினுள் வரவேண்டியுள்ளது. அப்போதே என்னால் தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்க முடியும். பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர்களாக இருந்த இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் பூஜிப்பவர்கள்; ஆகிவிட்டனர். பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர்களாக இருந்தவர்கள், பூஜிப்பவர்கள் ஆகிவிட்டனர். 84 பிறவிகளை எடுக்கவேண்டியுள்ள இலக்ஷ்மி, நாராயணனின் ஆத்மாக்கள் அவற்றை வெள;வேறு பெயர்களிலும் ரூபங்களிலுமே எடுக்க வேண்டும். இந்த பிரம்மாவே ஸ்தாபனையை மேற்கொண்டு, பின்னர் அதைப் பராமரிக்கவும் செய்கின்றார். அந்த ஆத்மா இப்பொழுது தூய்மையற்றவர் ஆகிவிட்டதால், நான் அவருடைய சரீரத்தினுள் பிரவேசித்து, அவருக்கு பிரம்மா எனப் பெயர் சூட்டுகிறேன். பரமாத்மா பரமதந்தையுடனான அவர்களின் உறவுமுறை என்ன என்பதை முதலில் விளங்கப்படுத்துங்கள். அவர் தந்தை என்றே அவர்கள் நிச்சயமாகக் கூறுவார்கள். அவரே ஆத்மாக்கள் அனைவரதும் தந்தை ஆவார். நங்கள் அனைவரும் சிவபாபாவின் குழந்தைகள். இந்நேரத்தில், நங்கள் பக்தர்கள். நங்கள் அனைவரும் கடவுளை நினைவுசெய்கிறீர்கள். பக்தர்கள் கூறுகிறார்கள்: ஓ, கடவுளே, எங்களுக்கு பக்தியின் பலனைத் தாருங்கள்! நாங்கள் சந்தோஷம் அற்றிருக்கின்றோம்; எங்களுக்கு ஜவன்முத்தியை அருளுங்கள்! சாதுக்களும் முத்தியையும் ஜவன்முத்தியையும் பெறுவதற்காக ஆன்மிக முயற்சி செய்கிறார்கள். இந்நேரத்தில் அனைவரும் கூவியழைக்கிறார்கள்: வந்து, தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குங்கள்! எவ்வாறு விளங்கப்படுத்த வேண்டும் என்பது பற்றிய வழிகாட்டல்களை பாபா உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் அமைதிதாம் வாசிகள். நாங்கள் எங்களது சரீரங்களை நக்கி, வேறொன்றை எடுத்து, நிச்சயமாக எங்கள் பாகங்களை நடிப்போம். நாங்கள் வெள;வேறு குலங்களினுடாகச் செல்ல வேண்டும். இந்நாடகம் அநாதியாக நிச்சயிக்கப்பட்டது; சக்கரம் தொடர்ந்தும் சுழல்கிறது. அது எவ்வாறு சுழல்கிறது என்பதை நங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். ஒரு தூய்மையாக்குபவரும் ஒரு படைப்பவரும் ஓர் உலகமுமே உள்ளது. நங்கள் கேட்கின்றார்கள்: நாங்கள் எவ்வாறு தூய்மையானவர்களிலிருந்து தூய்மையற்றவர்கள் ஆகினோம்? நங்கள் இராவணனின் அசுர கட்டளைகளைப் பின்பற்றியதாலேயே, ஐந்து விகாரங்களும் தோன்றின. ஐந்து விகாரங்களும் இராவணனின் வழிகாட்டல்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இதனாலேயே இராவணனின் கொடும்பாவி எரிக்கப்படுகின்றது, ஆனால் இராவணன் எரிந்துபோவதில்லை. தந்தை கூறுகிறார்: குழந்தைகளே, நங்கள் இப்பொழுது இராவணனை வெற்றிகொள்ள வேண்டும். அவனை வெற்றி கொள்பவர்கள் இராம இராச்சியத்தின் அதிபதிகள் ஆகுவார்கள். இதுவே இறுதிப் பிறவி, அதாவது, உலகின் முடிவு ஆகும். தந்தையே உலகின் ஆரம்பத்தையும் உலகின் இறுதி விநாசத்தையும் ஏற்படுத்துகிறார். தந்தை கூறுகிறார்: நானே புதிய உலகின் அத்திவாரத்தை இடுவதுடன், பழைய உலகின் விநாசத்தையும் தூண்டுகிறேன். பிரம்மா மூலம் ஸ்தாபனை இடம்பெறுவது நினைவுகூரப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும், இது பிரம்மாவின் மூலம் மாத்திரம் நடைபெறுவதில்லை. நான் பிரம்மகுமாரர்கள் குமாரிகள் மூலம் பாரதத்தைத் தெய்வக் மலர்களின் தோட்டமாக ஆக்குகிறேன். இது ஒரு முட்காடு. இப்பொழுது இது தக்கிரையாக வேண்டும். நங்கள் இப்பொழுது விழித்தெழுந்து விட்டீர்கள், ஆனால் ஏனையோரோ இன்னமும் உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கு துன்பமும் அமைதியின்மையும் உள்ளன. குழந்தைகளாகிய நங்கள் எப்பொழுதும் உங்கள் இனிய ஷடான அமைதி தாமத்தை நினைவுசெய்ய வேண்டும். பின்னர் நங்கள் இனிய இராச்சியத்தை உங்கள் ஆஸ்தியாகப் பெறுவீர்கள். இந்த இராவண இராச்சியத்தைத் தொடர்ந்தும் மறந்திடுங்கள். தேவதைகளின் பூமியாக இருந்த பாரதம் இப்பொழுது ஒரு மயான பூமியாக மாறிவிட்டது, ஆனால், அது டிண்டும் ஒருமுறை தேவதைகளின் பூமியாக மாறும். இது ஒரு சக்கரம் ஆகும். புதிய உலகம் தயாராகும்போது பழைய உலகம் நிச்சயமாகத் தக்கிரையாகும். நங்கள் இப்பொழுது புதிய உலகிற்காக உங்களைத் தயாராக்க வேண்டும். நங்கள் அங்கு சென்று, வைரங்களும் இரத்தினங்களும் பதிக்கப்பட்ட மாளிகைகளைக் கட்டுவீர்கள். இப்பொழுது குடிசைகள் மாத்திரமே உள்ளன. ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் தூய்மையற்ற உலகம் டிண்டும் தூய்மையாகவும் தூய்மையான உலகம் தூய்மையற்றதாகவும் ஆகுகின்றது. நங்கள் படிப்படியாகவே தூய்மையற்றவர்கள் ஆகுகிறீர்கள். ஒரு புதிய கட்டடம் மிகவும் விரைவாகக் கட்டப்படுகிறது,

ஆனால் அது படிப்படியாகவே பழையதாகின்றது. ஞானத்தின் மூலம் நங்கள் புதிய உலகின் அதிபதிகள் ஆகுவோம். நங்கள் இப்பொழுது 16 சுவர்க்கக் கலைகள் நிறைந்தவர்களாகி, பின்னர் 14 கலைகள் உடையவர்கள் ஆகுவோம். கலைகள் தொடர்ந்தும் படிப்படியாகக் குறைவடையும். இப்பொழுது கலியுகத்தில் கலைகள் எதுவும் இல்லை. பாரதம் தூய்மையாக இருந்தது, அது இப்பொழுது தூய்மையற்றதாகிவிட்டது. இந்நாடகம் பாரதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். இராவணனால் தோற்கடிக்கப்படுபவர்கள் அனைத்தினாலும் தோற்கடிக்கப்படுகின்றனர். நங்கள் இப்பொழுது ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் வெற்றியடைகிறோம். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மிகத் தந்தை ஆன்மிகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் பாரதத்தைத் தூய்மையாக்குகின்ற சேவையைச் செய்யுங்கள். இராவணனின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றுவதை நிறுத்தி, ஒரேயொரு தந்தையின் ஸ்ரீமத்தையே பின்பற்றுங்கள்.
2. இத்துன்ப பூமியை மறந்து, உங்களின் இனிய ஷடான அமைதி தாமத்தை நினைவு செய்யுங்கள். புதிய உலகிற்குச் செல்வதற்கு உங்களைத் தயார்ப்படுத்துங்கள்.

ஆசர்வாதம்: நங்கள் 'உணர்வுகள் உட்புக முடியாதவர்களாகவும்', மிகச்சரியான நினைவும் சேவையும் எனும் இரட்டைப் பூட்டு மூலம் தடைகளிலிருந்து விடுபட்டவர்களாகவும் இருப்பீர்களாக.

நினைவும், சேவையும் எனும் இரட்டைப் பூட்டை மாயை பிரவேசிக்கக்கூடிய அனைத்துக் கதவுகளிலும் பூட்டுங்கள். நங்கள் நினைவில் இருக்கும்போதும் அல்லது சேவை செய்யும் போதும் மாயை வருகின்றாள் எனில், அப்பொழுது நிச்சயமாக நினைவிலோ அல்லது சேவையிலோ ஏதோ குறைவடைந்து உள்ளது. சுயநலம் இல்லாததே மிகச்சரியான சேவை ஆகும். தன்னலமற்ற சேவை இல்லையென்றால், அப்பொழுது பூட்டு தளர்வாக உள்ளதுடன், நினைவும் சக்திவாய்ந்ததாக ஆகவேண்டும். நங்கள் தடைகளிலிருந்து விடுபட்டவர்கள் ஆகக்கூடிய வகையில் அத்தகைய இரட்டைப் பூட்டு இருக்கட்டும். அப்பொழுது நங்கள் 'உணர்வுகள் உட்புக முடியாதவர்களாகவும்', "ஏன்?", "என்ன?" என்ற உணர்வுகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களாகவும் இருப்பீர்கள்.

சுலோகம்: ஆன்பினதும், சக்தியினதும் சமநிலை நங்கள் வெற்றியை அனுபவம் செய்ய உதவுகின்றது.

ஒரு தபஸ்யா சொரூபம் ஆகுங்கள்.

ஒவ்வொருவரும் பின்வரும் எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்: நான் அமைதியினதும் சக்தியினதும் கதிரகளை உலகில் பரப்பி, ஒரு தபஸ்யா ரூபமாக வாழ வேண்டும். இப்பொழுது, ஒருவரை ஒருவர் வார்த்தைகள் மூலம் எச்சரிப்பதற்குப் பதிலாக, உங்கள் மனதின் தூய உணர்வுகள் மூலம் ஒருவருக்கொருவர் ஒத்துழைப்பாக இருந்து முன்னேறுவதுடன், ஏனையோரையும் முன்னேறச் செய்யுங்கள்.

ஓம் சாந்தி